

[Lorentzen.]

ning til § 1, der er begrænset til Udlændinge i tysk Tjeneste — ogsaa er anvendelig paa danske Statsborgere.

Dernæst er der en Ændring i Forhold til bestaaende dansk Straffelovgivning i Regelen om, at man ikke skal kunne paabe- raabe sig sin Regerings eller foresattes Ordre som en Grund, der kan fritage en for Straf; man kan paabe raabe sig den som formil- dende Omstændighed, men ikke som en Grund til Fritagelse for Straf. Denne Be- stemmelse er hentet fra den førnævnte Statuts Artikel 8 og er overført i Udvalgets Udkast uden nogen Ændring, medens Re- geringsforslaget har den for mig tiltalende Modifikation, at Straffen dog under særlig formildende Omstændigheder helt kan bort- falde. Jeg mener, at Forslaget her er paa Linie med norsk Ret. I øvrigt maa vi ikke glemme, at den Viden, man faar om, hvor- dan man i andre Lande har indrettet sig i Henhold til denne London-Overenskomst, ikke er stor, idet det vistnok kan siges at ligge saaledes, at bortset fra Norge og Fran- krig er der ingen Lande, der endnu har dette Apparat helt færdigt. Jeg føler ogsaa Til- fredshed med, at Regeringsforslaget ikke har fulgt Udvalget slavisk med Hensyn til Nødretten, idet Lovforslaget lader vore al- mindelige Nødretsregler have Gyldighed. At Strafferammerne udvides til at omfatte Fængsel paa Livstid, og at Livsstraf under særlig skærpnde Omstændigheder kan bringes i Anvendelse, finder jeg naturligt; det er vi jo vant til i vor Tid.

Lovforslagets § 1 slaar altsaa fast, at det er den almindelige danske Straffelov- givning og dennes Forbrydelsesbegreb, der skal finde Anvendelse ved Bedømmelsen af Krigsforbrydere.

Om de processuelle Regler skal jeg paa nærværende Tidspunkt ikke sige saa for- færdelig meget. Jeg maa naturligvis høre til dem, der i og for sig mener, at man ikke bør gaa uden om de ordinære danske Dom- stole, men jeg maa paa den anden Side er- kende, at man her staar over for Problemer, som det ikke er saa lige en Sag at behandle uden særligt Kendskab til folkeretlige Reg- ler. Jeg vil ogsaa gerne have Lov til at paa- pege, at vort Land har Krav paa, at disse Domme, der for den væsentlige Del vil komme til at angaa Folk, som ikke er Stats- borgere her i Landet, bliver afsagt af Dom- stole, hvis Sammensætning er af en saadan Karakter, at de frembyder betydelig Auto- ritet og Sagkundskab.

Om Udkastets Fremgangsmaade er den rigtige, eller Lovforslagets er det, mener jeg,

hører til de Ting, man i et Udvalg kan drøfte, og jeg har forstaaet paa det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen, at der vil blive stillet Forslag om Nedsættelse af et Udvalg til Behandling af Lovforslaget. Jeg vil tro, at der i dette Udvalg vil blive rig Lejlighed til at drøfte disse Spørgsmaal, og jeg skal der- for paa nærværende Tidspunkt nøjes med at anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Hjermind: Et Lovforslag om Straf for Krigsforbrydere er jo et nødvendigt Led i den Lovgivning, der skal gøre op med de Forbrydelser, der blev begaaet i Besættel- sestiden, og mit Parti kan give en principiel Tilslutning til et saadant Lovforslags Gennemførelse. Denne Gennemførelse er tillige, som det er blevet fremhævet i Dag, en Følge af Danmarks Stilling som allieret Nation og af vor Tiltrædelse af den i Lon- don den 8. August 1945 afsluttede Overens- komst om Retsforfølgning mod de europæiske Akselandes store Krigsforbrydere, og sam- tidig medvirker vi vel til at opfylde det Løfte, der blev afgivet i Moskva-Erklærin- gen den 30. Oktober 1943, hvori det hed, at de allierede Magter vil forfølge Forbry- derne til Jordens yderste Grænser og over- levere dem til Anklagerne, for at Retfærdig- heden kan ske Fyldest.

Jeg skal ikke efter det, der er blevet sagt, komme nærmere ind paa de enkelte Bestemmelser i det fremsatte Lovforslag, men skal vedrørende Kapitel I alene sige, at det formentlig vil være rigtigt, at vi i Udvalget drøfter en nærmere Udformning af Straffebestemmelserne. For saa vidt an- gaar § 2, Stk. 2, 2det Punktum, vil jeg gerne have Lov til allerede nu at tilkendegive, at denne Sætning, der siger, at i Sager af denne Art anses den paagældende Gruppens eller Organisations forbryderiske Natur for be- vist og kan ikke bestrides, at dette er for mig et Lovsprog, som jeg er betænkelig ved. Det er ikke den almindelige Opfattelse i dansk Retspleje, og jeg synes, at Sætningen efter det, der i øvrigt staar i § 2, 2det Stykke, i hvert Fald er overflødig.

Vedrørende Kapitel II, der jo indehol- der Bestemmelser om Oprettelsen af særlige Domstole, vil jeg gerne sige, at jeg erindrer jo nok, at det første Forslag, der i sin Tid kom til vor egen Forræderilov, som vi ar- bejdede med allerede fra December 1944, indeholdt Bestemmelser om Særdomstole, saa det kunde forslaa noget. Der var jo i alt Fald den Bestemmelse, at almindelige Dommere principielt skulde være udelukket